

3
SAIGON ngày 26 tháng 4 năm 1960 D.L

Kính gửi TÔNG THÔNG

VIỆT NAM CỘNG HÒA

SAIGON

Kính thưa TÔNG THÔNG,

Chúng tôi, ký tên dưới đây, đại diện một nhóm thân hào
nhờn sĩ, trí thức đủ khuynh hướng đầy thiện chí, nhìn thấy tình
thế nguy ngập, không thể thờ ơ với sự sống còn của đất nước, nên
hôm nay đến xin yết kiến CỤ để trình bày sự thật, mong Chánh phủ
lưu ý mau mau đổi sửa, hầu cứu vãn tình thế và đem dân tộc ra
khỏi vòng nguy khốn.

Nhớ lại lúc CỤ bốn ba nơi hải ngoại suốt trong vòng tám
chín năm trưởng, toàn dân Việt Nam đã phải trải qua bao nhiêu sự
lâm than khổ sở, khói lửa binh đao, hết Pháp thuộc đến Nhật thuộc
hết cách mạng đến kháng chiến, hết quốc gia giả hiệu che đậy cộng
sản đến độc lập giả dối che giấu thực dân, hết khủng bố này đến
khủng bố khác, hết hy sinh nọ, đến hy sinh kia, một tràng chuỗi
hứa hẹn để rồi mọi hy vọng biến thành thất vọng.

Nên khi CỤ sắp về nước, toàn dân hy vọng và mong ước
dưới sự lãnh đạo của CỤ, sẽ được sống một đời yên ổn để làm ăn
xây cất lại ngôi nhà sụp đổ, tu bổ lại miền đất bỏ hoang, không
còn cảnh sớm Sợ tối Tê, bên này bắt bên kia bỏ, không còn bị bẽ
phải hiệp đáp, cường hào ác bá hành hung, không còn phải đi phu
phen xấu dịch, không còn bị độc quyền bóc lột, không còn bị tham
quan ó lại hách dịch, tóm tắt lại ước mong sống một cuộc đời
có chút bảo đảm, hưởng một chế độ có chút công bình và tử do.
Toàn dân hy vọng rằng CỤ là người của thời cuộc, sẽ thực hiện
được những ước nguyện mong mỏi ấy.

Thế rồi CỤ về nước. Hiệp định Genève 1954 đem lại đình
chiến, chấm dứt nạn binh đao; lần đến đạo binh viễn chinh Pháp
hồi hương, cụ thể hòa sự độc lập hoàn toàn miền Nam; lại thêm sự
khuyến khích tinh thần và sự tăng gia viện trợ không lồ của thế
giới tự do. Với bao nhiêu yêu tố vô cùng thuận tiện, cộng với
những điều kiện địa lợi của một nước phì nhiêu phong phú, nông
lâm, ngư sản, thặng dư xuất cảng thì nhất định miền Nam sẽ thắng
lợi chắc chắn trong cuộc thi đua lịch sử với miền Bắc, để tranh
thủ nhân dân và đem xù sở dân tộc đến nơi tuổi sáng, tự do và
hạnh phúc.

Đến nay đã gần sáu năm qua, với những tiện lợi trọng yếu không chôi cái đảng ấy, chánh quyền đã thực hiện đảng những gì đã đem miền Nam đến đâu, đã thỏa mãn được phần nào ước nguyện của nhơn dân, chúng tôi xin lần lượt kiểm điểm một cách khách quan, không a dua nịnh hót mà cũng không xuyên tạc sàm biếm, đúng theo tinh thần xây dựng mà chính CU thường kêu gọi, để mong Chánh phủ sửa chữa, ngõ hầu cứu vãn một tình thế vô cùng khẩn trương cho sự tồn vong của đất nước.

VỀ MẶT CHÁNH TRI

Tuy một chế độ vô danh hiệu của thực dân tạo lập và che chở đã bị đánh đổ và những tổ chức phong kiến của giáo phái đã bị phá tan, nhưng dưới chế độ Cộng Hòa được xây dựng người dân chưa thấy được sông bảo đảm hơn, chưa thấy tự do hơn. Một Hiến Pháp lấy lệ, một Quốc Hội luôn luôn xuôi một chiều, những cuộc bầu cử phản dân chủ, tất cả những thủ đoạn và dàn cảnh của cộng sản độc tài, làm cho người dân không sao không so sánh. Rồi những cuộc bắt bớ liên miên làm cho trại giam khám đưởng không lúc nào đầy chật như lúc này; rồi dù luận bị búng bit, rồi báo chí không tự do; ngay cho đến ý dân đã được biểu lộ trong những cuộc bầu cử công khai cũng bị chà đạp khinh rẻ như trong cuộc bầu Quốc hội khóa II vừa qua, làm cho người dân không sao không chán nản. Nhưng chính đảng giáo phái bị tiêu diệt thì những "đoàn thể", "phong trào" đến thay thế để áp bức nhơn dân mà không thay thế để che chở nhơn dân khỏi tay cộng sản. Bấy giờ những vùng giáo phái trước kia là tử địa của cộng sản, nay cũng không còn an ninh mà là nơi hoạt động du kích Việt Minh như ở vùng khác, chứng tỏ rằng những tổ chức giáo phái mặc dầu phong kiến nhưng đã là phân tử bài cộng có hiệu quả. Diệt những phân tử ấy, mở đường cho Việt Cộng, tức là vô tình đã nối giáo cho giặc, giúp tay cho cộng sản, trong lúc mà một chánh sách khéo léo hơn có thể nắm giữ và phối hợp các giáo phái để tăng cường phương sách diệt cộng.

Giờ đây nhơn dân đang khao khát tự do, CU nên cởi giàng chế độ, mở rộng dân chủ, ban bố những dân quyền tối thiểu, công nhận đối lập, để nhơn dân lên tiếng, đảng những oan ức uất hận không còn nữa, để khi so sánh với miền Bắc, dân chúng miền Nam sẽ thấy giá trị của tự do dân chủ thật sự, đối chịu cố gắng hy sinh để bảo vệ tự do dân chủ ấy.

VỀ MẶT HÀNH CHÁNH

Tuy đất nước đã bị thu hẹp nhưng số công chức lại tăng thêm mà công việc vẫn không chạy, vì chánh quyền noi gương cộng sản, đem đảng phái chi phối quốc gia, chia rẽ bề trên cấp dưới, gieo nghi kỵ giữa kẻ trong "phong trào" người ngoài "đoan thể" ngờ vực lẫn nhau, thực quyền không trong tay kẻ hữu trách, lệnh phát ra từ đâu do quyết định của người quyền tộc vô trách nhiệm làm đình trệ bộ máy hành chính, tề liệt sáng kiến, chán nản thiện chí, trong lúc mà không tháng nào báo chí không phanh phui những vụ nhũng lạm công quỹ không thể che đậy, hết triệu này đến triệu khác, hết "ham" no đến "ham" kia.

Bộ máy hành chính đã đình trệ và sắp tề liệt cần phải cấp bách tu bổ lại : đặt người đúng chỗ, phục hồi kỷ luật có trên có dưới, quyền hành đúng theo trách nhiệm : lấy hiệu lực, sáng kiến, liêm chính, kiêm cần làm tiêu chuẩn thăng bực thăng cấp, trọng kỹ thuật, bỏ tử tuông đảng trị, không đầu óc gia tộc, trừng trị những kẻ đầu cổ quyền thế, đưa ra ánh sáng những việc mờ ám những lạm, lòng quyền, thì mới có thể cứu vãn được tình thế, phục hồi nhón tâm, đem lại sự tin tưởng ở nơi một chánh quyền minh trù

VỀ MẶT QUÂN SỰ

Quân đội Pháp đã rút khỏi lãnh thổ, một quân đội Cộng Hòa đã được thành lập nhờ Mỹ quốc viện trợ trang bị tối tân. Nhưng trong một đoàn thể tập trung thanh niên anh tuấn, khí phách hiên ngang như quân đội, chỉ biết trọng danh dự, lấy xương máu bảo vệ tổ quốc, đáng lẽ không có chỗ cho tử tuông gia tộc bề phải mà chánh quyền cũng đem vào đó tinh thần đảng trị "phong trào" "cần lao" chia rẽ anh em đồng đội, gieo nghi kỵ giữa bạn đồng ngũ, lấy sự trung thành với đảng, sự vửa ý bề trên làm tiêu chuẩn thăng quan thăng cấp ; gây mầm hậu quả vô cùng tai hại mà vụ Tây Ninh vừa qua chỉ là một tiếng chuông nhỏ báo nguy khẩn cấp.

Quân đội là cột trụ bảo vệ đất nước, chống xâm lăng, trừ phiến loạn, chỉ phụng sự tổ quốc, không vì đảng phái, phải được cấp tốc cải tổ : tẩy trừ tử tuông bề phải gia tộc trong hàng ngũ, chỉnh đốn tinh thần ; gây một truyền thống quốc phong cao thượng ; lấy thành tích chiến đấu, tinh thần phụng sự, lòng đồng cảm làm tiêu chuẩn tiến thân, khiến cho lính phục quan, quan mến lính, danh tan mọi nghi kỵ, ghen ghét, thù hiềm giữa bạn đồng ngũ, thì khi quốc gia hữu sự mới có một đạo binh hùng dũng, nhứt

tâm nhứt trí, để bảo vệ non sông gấm vóc.

VỀ MẶT KINH TẾ XÃ HỘI

Một xứ phi nhiều phong phú đủ ăn đủ mặc, một ngân sách khối phải dài thọ quân phi, bồi thường chiến tranh, tiền lời quốc trái; một viện trợ khổng lồ, một thị trường môi mề có nhiều bạn đồng minh đây thiên chi muốn bỏ vốn kinh doanh; bao nhiêu điều kiện thuận lợi để biến miền Nam thành một vùng sung túc thịnh vượng. Thế mà hiện nay : dân nghèo thất nghiệp, của hết tiền khan lúa đầy đồng không bán được, hàng đầy chỗ không người mua, mọi nguồn lợi tức lọt vào tay một nhóm người đầu cở, lấy đảng phái đoàn thể làm bình phong che đậy độc quyền tú lợi; trong lúc bao nhiêu vạn người bị huy động, khổ cực vất vả bỏ công ăn việc làm, xa nhà của vườn ruộng, lia cha mẹ vợ con, đem thân đi sông tập đoàn tập thể, để xây đắp những khu trú mật hình thức vô công dụng, làm mệt mỏi nhớn dân, mất cả nhớn tâm, thêm thù thêm oán, nhứt là thêm cở hội tuyên truyền cho đôi phường.

Kinh tế là nền tảng của xã hội, còn nhớn tâm bảo đảm sự trường tồn của một chế độ; chanh phủ phải mau mau dẹp bỏ các chướng ngại ngăn trở sự phát triển kinh tế, hủy bỏ mọi hình thức độc quyền đầu cở, tiếp đón mọi đầu tú xuất vòn của bạn ngoại quốc nhủ của người bôn xứ, khuyến khích kinh doanh, khuếch trương kỹ nghệ, thu dụng nhớn công để giảm bớt nạn thất nghiệp; và đồng thời đình chỉ mọi hình thức lấy phu làm xấu thì kinh tế mới đứng phục hưng, dân sự sẽ an củ lạc nghiệp, xã hội được kiến thiết mau chóng trong vòng tự do dân chủ.

Kinh thừa TÔNG THÔNG,

Có lẽ lần này là lần đầu tiên mà CỤ đảng nghe những lời phê bình gắt gao, chướng tai phạt ý như thế này. Nhưng thừa CỤ, đây toàn là những lời lẽ của sự thật, một sự thật chua cay đau xót mà CỤ không bao giờ đảng nghe biết, vì vô tình hay cố ý người ta che đậy nó quanh CỤ và vì chính bản chất chức vụ cao cả của CỤ không cho CỤ biết được cho đến khi mà sự thật ấy sẽ nổ bùng ra bằng những luận sóng căm thù oán hận không sao ngăn nổi của cả một dân tộc quá đau khổ đứng dậy để bẻ xiềng xích đã kiềm hãm họ, để quét sạch thối tha, tẩy trừ những lam, bất công đã bóc lột, hà hiếp họ.

Vì muốn tránh cho nước nhà khỏi phải sống những ngày kinh khủng phiêu lưu ấy mà chúng tôi ngày hôm nay, không sợ hậu quả của cử chỉ chúng tôi cho bản thân, đến đây thôi kèn báo động kéo hồi chuông nguy cấp, thức tỉnh chánh quyền.

Từ trước đến nay, chúng tôi vẫn im hơi lặng tiếng, muốn để Chánh phủ thông thả tổ chức, tử tiện hành động. Nhưng ngày nay tình thế đã khẩn trương, nên chúng tôi nhận thấy có nhiệm vụ trong cảnh "QUỐC GIA HUNG VONG, THẬT PHU HỮU TRÁCH" nói ra sự thật, đánh thức dư luận, báo động nhân dân, thành tựu đổi lập, để soi đường thúc giục chánh quyền mau mau sửa đổi, ngõ hầu cứu vãn tình thế, bảo vệ Chánh thể Cộng Hòa, bảo tồn tương lai đất nước mong có ngày mai tươi sáng cho dân tộc Việt Nam đang hưởng thái bình thịnh vượng trong vòng tử do và tiên bộ./.

Nay kính thử,

copyright TRAN VAN THONG

- Ô.Ô.- TRẦN VĂN VĂN, Tốt nghiệp, trường Cao Đẳng, Thương Mại Paris (H.E.C.) - Cựu Tổng Trưởng Kinh Tế và Kế Hoạch.
- PHAN KHẮC SỬU, Kỹ sư Nông học, Cựu Tổng Trưởng Canh Nông - Nghị viên Quốc hội.
 - TRẦN VĂN HƯƠNG, Cựu Giáo sư Trung học. Cựu Bộ Trưởng SAIGON - CHOLON
 - NGUYỄN LỮU VIÊN, Y Khoa Bác sĩ, Nguyên Giảng viên tại trường Y Khoa Đại học - Cựu Phó Tổng Ủy Trưởng Tổng Ủy Di cư.
 - HUỖNH KIM HỮU, Y khoa Bác sĩ, Cựu Tổng Trưởng Y tế.
 - PHAN HUY QUÁT, Y khoa Bác sĩ, Cựu Tổng Trưởng Giáo Dục và Quốc Phòng.
 - TRẦN VĂN LÝ, Cựu Thủ Hiến Trung Việt.
 - NGUYỄN TIẾN HỸ, Y khoa Bác sĩ.
 - TRẦN VĂN ĐỒ, Y khoa Bác sĩ, Cựu Trưởng Phái Đoàn Việt Nam tại Hội nghị Genève 1954 - Cựu Tổng Trưởng Ngoại Giao.
 - LÊ NGỌC CHÂN, Luật sư Tòa Thượng Thẩm Saigon. Cựu Bộ Trưởng Quốc Phòng.
 - LÊ QUANG LUẬT, Luật sư, Nguyên Bộ Trưởng Thông Tin, Nguyên Đại biểu Chánh phủ tại Bắc Việt.
 - LƯƠNG TRỌNG TUÔNG, Tốt nghiệp Cao Đẳng Công Chánh, Nguyên Tổng Trưởng Kinh Tế.
 - NGUYỄN TĂNG NGUYỄN, Y khoa Bác sĩ, Cựu Tổng Trưởng Lao Động và Thanh Niên.
 - PHẠM HỮU CHUÔNG, Y khoa Bác sĩ, Cựu Tổng Trưởng Y Tế và Xã Hội.
 - TRẦN VĂN TUYẾN, Luật sư, Cựu Bộ Trưởng Thông Tin và Tuyên Truyền.
 - TẠ CHUÔNG PHỤNG, Quan tỉnh Bình Định.
 - TRẦN LÊ CHẤT, Tú Tài khoa Quý Mão 1903. Sinh năm 1874 - Giáp Tuất.
 - HỒ VĂN VUI, Nguyên Chánh Sở Nhà Thờ Chánh Tòa Saigon, Chánh Sở Tha La, Trảng Bàng, Tây Ninh.

H Ề T
